

Σεβασμιώτατοι
Σεβαστοί πατέρες
Αξιότιμη Κα Πρόεδρε
Ελλογιμώτατοι κ. συνάδελφοι
Εκλεκτοί ομιλητές
Αγαπητές φοιτήτριες / Αγαπητοί φοιτητές

Επίσημως από το Δεκέμβριο του 2019 η ανθρωπότητα συγκλονίζεται από την επίθεση ενός «αόρατου», όπως έχει αποκληθεί, εχθρού, από την επέλαση του ιού SARS-CoV2. Οι αλλαγές που επήλθαν είναι δραματικές. Εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Ως απάντηση στο μέγιστο αυτό κίνδυνο υιοδετήθηκε από την παγκόσμια κοινότητα η κοινωνική αποστασιοποίηση και ο εγκλεισμός, η επιστροφή στην ατομικότητα, προς υπηρεσία του κοινού δημοσίου συμφέροντος. Αποτέλεσμα αυτής της αναπόφευκτης επιλογής είναι η απώλεια της κοινωνίας των ανθρώπων μεταξύ τους, με ότι αυτό συνεπάγεται, όχι απλά για τομέις του δημόσιου βίου, αλλά και για την ίδια ψυχική υγεία του ατόμου.

Διότι αυτός που κυρίως βάλεται, από την φονικότερη πανδημία που βίωσε η σύγχρονη ανθρωπότητα, είναι ο ψυχικός κόσμος του ανθρώπου, ο οποίος καλείται να επαναπροσδιορίσει τη στάση του έναντι της ζωής, με διαχείριση δεδομένων, όπως ο αιφνίδιος θάνατος, η κατά μονάς ίαση, χωρίς χείρα βοηθείας, η απουσία της διά ζώσης επαφής και έκφρασης των συναισθημάτων, η αλλαγή στον τρόπο επικοινωνίας, η υιοθέτηση νέων τρόπων εξ αποστάσεως εργασίας και εκπαίδευσης, η αντιμετώπιση της απειλής της οικονομικής εξαθλίωσης, της διεύρυνσης των οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων.

Τα παραπάνω συνιστούν την πρόκληση – την κρίση του κορωνοϊού και αποτελούν ταυτόχρονα αφορμή αναστοχασμού για το άτομο, την κοινωνία, την Εκκλησία. Η πανδημία έφερε τον άνθρωπο αντιμέτωπο με τις αξίες του, τις επιλογές του, τα όνειρά του, την ίδια την καθημερινότητά του. Στο πλαίσιο αυτό οι ρόλοι επαναπροσδιορίστηκαν και σε αρκετές περιπτώσεις αναθεωρήθηκαν. Μοναδικό καταφύγιο και σημείο αναφοράς σε αυτήν την πορεία επαναπροσδιορισμού είναι ο Τριαδικός Θεός. Άλλωστε είναι γνωστό ότι σε καιρούς αδυναμίας και κρίσεων ο άνθρωπος στρέφεται προς το θείο αναζητώντας έναν λιμένα καταφυγής.

Ωστόσο, αυτή η πανδημία αποστέρησε τον πιστό από την προσέλευση στο χώρο λατρείας, στον ιερό ναό, από τη διά ζώσης μυστηριακή επικοινωνία και μετοχή στο εντός της Εκκλησίας βιούμενο αποκεκαλλυμένο σχέδιο της θείας οικονομίας. Η απώλεια αυτής της μετοχής στα μυστήρια της Εκκλησίας τραυμάτισε ακόμα πιο πολύ τη δοκιμαζόμενη ψυχή του κάθε χριστιανού, ο οποίος εν πολλοίς αισθάνθηκε μόνος, αποκομμένος από την Εκκλησία, την κοινή εν Χριστώ συνάθροιση. Η εκ μέρους όμως των πιστών συνειδητοποίηση, εν μέσω απειλής, του υπέρτατου δώρου της ζωής,

αναγνώρισε τους επιστήμονες, τους ιατρούς και όλους όσους με περισσή φροντίδα συμβάλλουν στη διατήρηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος ως τους φύλακες άγγελους, εκείνους που σχεδιάζουν και υλοποιούν σύνθετες και δύσκολες αποφάσεις με σκοπό τη διαφύλαξη της ζωής και των ονείρων για το μέλλον.

Σε αυτές τις πραγματικά δύσκολες, πρωτόγνωρες στιγμές ο θεολογικός λόγος συνιστά βάλαμο και αποκτά συγκριτικό πλεονέκτημα, καθώς η απομόνωση και ο κατ' ανάγκη ελεύθερος χρόνος, που προέκυψε, έδωσε την ευκαιρία ενός αναστοχασμού και μίας πιο πνευματικής προσέγγισης των σχέσεων του ανθρώπου με τον Θεό και τους συνανθρώπους του. Η αιώνια διαθήκη μεταξύ Θεού και ανθρώπου, επανήλθε με δραματικό τρόπο στο προσκήνιο και οδήγησε σε επανεξέταση της ζωής του καθενός στη βάση μίας βιωτής, η οποία επιστρέφει στο Χριστό και αναλαμβάνει την ευθύνη της αγάπης προς τον πλησίον ως σεαυτόν.

Η συνειδητοποίηση αυτής της ευθύνης εμπεριέχει τη αποδοχή του ρόλου της επιστήμης στην προσπάθεια αντιμετώπισης του κινδύνου. Η επιστήμη συμβαδίζει με την πίστη. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις η πίστη είναι αυτή που δίδει ώθηση στην Επιστήμη. Αρκετοί επιφανείς επιστήμονες αναγνωρίζουν ότι η σοφία, η γνώση, η εμπειρία, συνιστούν δώρα της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο. Όταν ο άνθρωπος αγνοεί, παραβλέπει αυτή τη μοναδική αλήθεια, οδηγείται στην ύβρη, την ασέβεια. Οι επιστήμονες, κάνοντας χρήση των δωρεών αυτών του Θεού, δίδουν τον καλόν αγώνα, να διαφυλάξουν το ύψιστο αγαθό, που είναι η ζωή. Αντιλαμβανόμενοι λοιπόν, ότι είναι θεάρεστη η προσπάθεια που η επιστημονική κοινότητα καταβάλλει, κάνοντας πρώτα από όλα το σημείο του σταυρού και σκύβοντας κατόπιν πάνω από τον ασθενή, τον κατ' εικόνα Θεού άνθρωπο, οφείλουμε όλοι να αναλογιστούμε ποιος είναι ο σύμμαχός μας στην πίστη και ποιος ο εχθρός μας.

Η πίστη όλων, των απλών ανθρώπων, των επιστημόνων, των ιατρών, είναι αυτή που θα μας θγάλει νικητές από αυτή τη φοβερή δοκιμασία. Η ύβρις και η αλαζονεία του ανθρώπου μας οδήγησε σε αυτή, η αγάπη του Θεού, μέσω των αγγέλων του, που καθημερινά μάχονται απο διάφορα πόστα θα μας επιφέρει τη λύτρωση και τη σωτηρία. Ας διατηρήσουμε λοιπόν ακέραιη - αμετάβλητη την πίστη μας κι ας εμπιστευθούμε απόλυτα τον Θεό.

Με τις σκέψεις αυτές χαιρετίζω την πρωτοβουλία της Προέδρου του Τμήματος Θεολογίας Κας Ιωάννας Στουφή Πουλημένου, των εκλεκτών μελών της Επιστημονικής και Οργανωτικής Επιτροπής και των διακεκριμένων εισηγητών για τη διοργάνωση και τη συμμετοχή σε μία τόσο σημαντική διημερίδα, η οποία καλείται να δια φωτίσει άγνωστες μέχρι τώρα πτυχές του ζητήματος της πανδημίας και ταυτόχρονα να καταδέσει τη θεολογική μαρτυρία, σε καιρούς αγωνίας και φοβικής σιωπής. Αναμένοντας με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα πορίσματα των εργασιών, συγχαίρουμε από καρδιάς τους συντελεστές και ευχόμαστε υγεία, καλή δύναμη, ούτως ώστε όλοι μαζί να συνεχίσουμε το έργο μας και ως ακαδημαϊκή κοινότητα να ξανασυναντηθούμε στους χώρους διδασκαλίας και προαγωγής της έρευνας.

Ευχαριστώ